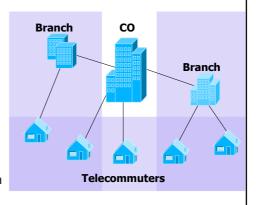
Wirtualne sieci prywatne

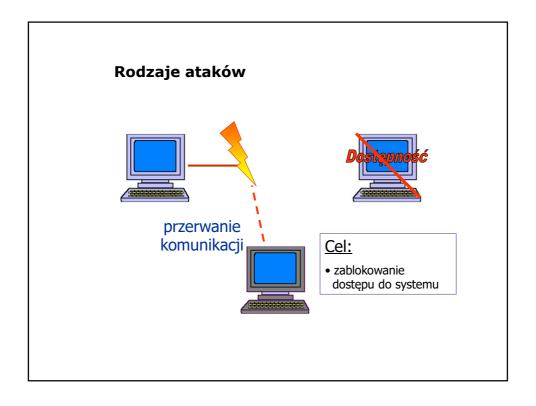
- Wprowadzenie
- Szyfrowanie symetryczne i asymetryczne
- Bezpieczne sumy kontrolne
- Typy VPN
- IP Security Architecture (IPSec)
- Internet Key Exchange (IKE)
- Etapy wdrażania VPN

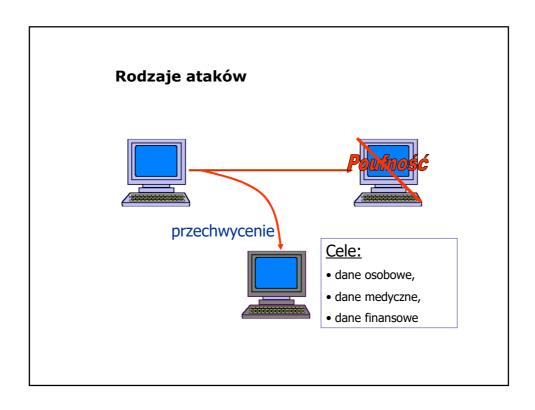
Wprowadzenie

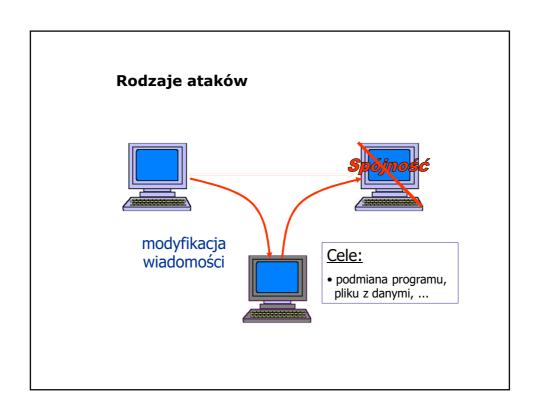
- Typowa sieć korporacyjna: centrum (central office, CO) + oddziały (branch office)
- Użytkownik zdalny jest to użytkownik nie pracujący w danej chwili w CO
- VPN (wirtualna sieć prywatna) jest to sieć zrealizowana na infrastrukturze publicznie dostępnej, zapewniająca poziom bezpieczeństwa porównywalny z występującym w rzeczywistej prywatnej sieci

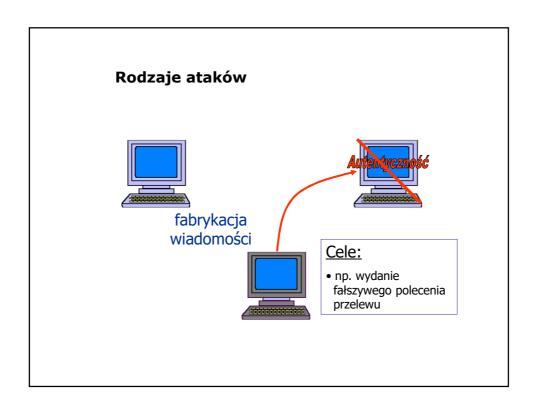

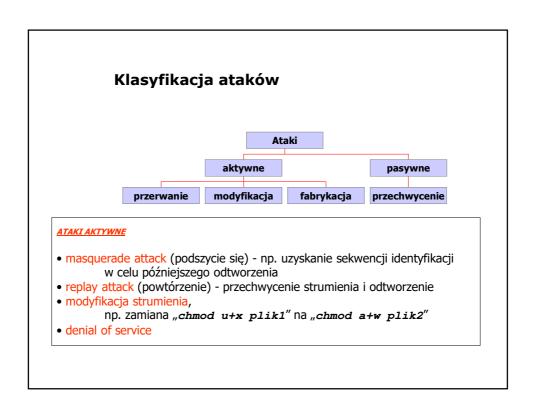

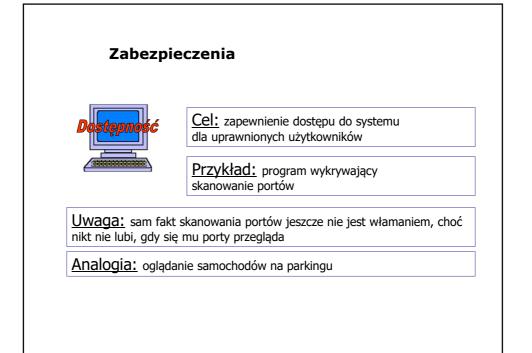

Klasyfikacja ataków Ataki aktywne przerwanie modyfikacja fabrykacja przechwycenie ATAKI PASYWNE uzyskanie treści przesyłanej informacji analiza ruchu w sieci - obserwacja natury komunikacji

Zabezpieczenia

<u>Cel:</u> zapewnienie ochrony ważnych danych, np. przyszłych cen produktów, ...

Przykłady:

firewall - blokada dostępu z określonych miejsc, transmisja szyfrowana

 ${\color{red} \underline{\textbf{Uwaga:}}}$ czasami sam fakt istnienia jakiegoś obiektu jest informacją tajną

Ataki na poufność zazwyczaj są atakami pasywnymi, w związku z czym trudno je wykryć - można im tylko (np. poprzez szyfrowanie) zapobiegać.

Zabezpieczenia

Cel: umożliwienie stwierdzenia źródła komunikatu

Przykłady:

zabezpieczenie hasłem,

transmisja z szyfrowaniem asymetrycznym

Podstawowym celem tych zabezpieczeń jest uniemożliwienie fabrykacji wiadomości, nieuprawnionemu włączaniu się osób "trzecich".

Zabezpieczenia

Cel: zapobieganie modyfikacjom np. bazy danych

Przykłady:

sumy kontrolne,

transmisja z szyfrowaniem ("przy okazji" zapewniamy poufność),

przykład praktyczny: SNMPv2

Ważnym aspektem zabezpieczeń integralności systemu (lub jego części) jest istnienie procedur odzyskiwania integralności (ang. recovery).

"Nieodwołalność" (non-repudiation)

Wartość informacji

System jest <u>bezwarunkowo bezpieczny</u>, gdy niezależnie od nakładów (czasowych i finansowych) nie można złamać jego zabezpieczeń.

System jest <u>warunkowo bezpieczny</u>, gdy do złamania jego zabezpieczeń potrzeba większych nakładów, niż wynoszą potencjalne korzyści związane z chronioną informacją.

Technologie VPN

Wprowadzenie

- Przy konstruowaniu wirtualnej sieci prywatnej ważne są trzy aspekty bezpieczeństwa:
 - poufność,
 - spójność danych,
 - autentykacja źródła.
- Inne wymagania odnośnie bezpieczeństwa systemów sieciowych, np. zapewnienie niemożliwości odwołania transakcji też są ważne, ale nie są realizowane za pomocą VPN.

Wprowadzenie

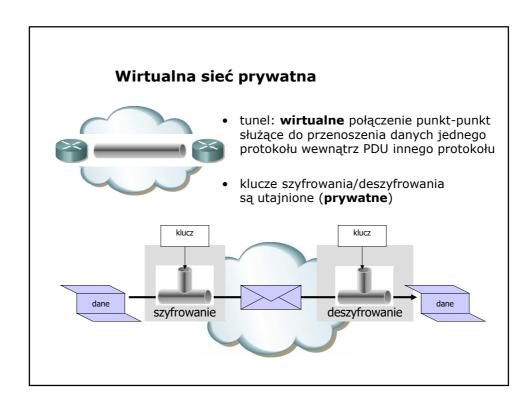

- Podstawowe mechanizmy, wykorzystywane do konstrukcji wirtualnych sieci prywatnych to:
 - tunele (dedykowane połączenia pomiędzy urządzeniami końcowymi),
 - silne szyfrowanie.
- Wirtualne sieci prywatne mogą być zrealizowane na (prawie) każdej warstwie modelu OSI!
 - na pierwszej nie są wirtualne ☺
- Na obecnym etapie połączenia przez VPN uzupełniają lub nawet zastępują linie dzierżawione bądź prywatne sieci Frame Relay lub ATM.

Dlaczego stosuje się VPN?

- Bo jest taniej:
 - łącza dzierżawione są najdroższym rozwiązaniem,
 - zastąpienie łącza dzierżawionego przez połączenie VPN wykorzystujące publicznie dostępną infrastrukturę może obniżyć koszty utrzymania łącza nawet o 40%
- Bo VPN są bardziej elastyczne od tradycyjnych sieci WAN:
 - można łatwo zmieniać końce połączenia (dziś pracuję w Gdańsku, a jutro w Wąchocku)
 - łatwiej utrzymywać VPN, niż klasyczną sieć WAN (?)

Podstawowe pojęcia – c.d.

- autentykacja: stwierdzenie, że użytkownik lub urządzenie jest tym, za kogo się podaje
- autoryzacja: proces przyznawania praw dostępu poszczególnym użytkownikom
- centrum autoryzacji (certificate of authority service, CA): instytucja lub usługa wspomagająca bezpieczną komunikację pomiędzy urządzeniami poprzez wystawianie certyfikatów oraz (czasami) generowanie kluczy szyfrowania

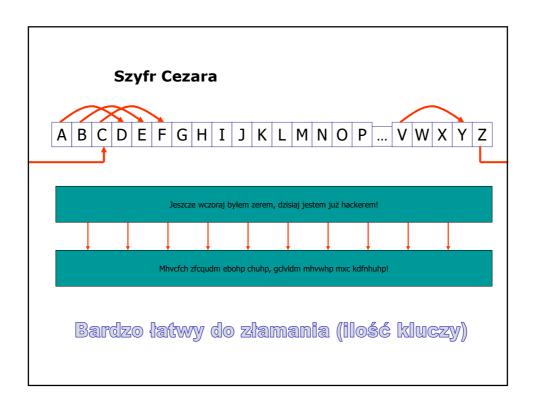
Szyfrowanie symetryczne

- szyfrowanie i deszyfrowanie jest mniej złożone obliczeniowo
- w obydwu przekształceniach wykorzystywany jest ten sam klucz
- problem: jak dystrybuować kopie klucza szyfrowania?

- przykłady szyfrów symetrycznych:
 - historyczne: szyfr Cezara, szyfr Vigenere'a, Playfair, ...
 - współczesne: DES, 3DES, AES, ...
- szyfrowanie symetryczne jest stosowane do przesyłania dużych ilości danych
- w czasie transmisji klucze mogą się zmieniać

Tradycyjne metody kodowania 1937 Kornel Makuszyński "Szatan z siódmej klasy": • [...] PILNUJCIE DOMU [...] • nakłucia tekstu, • atrament sympatyczny • zaznaczanie Kodak Photo CD: * 2048x3072 punktów Zalety i wady: (+) tę metodę można wykorzystać do ukrycia faktu istnienia komunikacji (-) raz odkryty schemat jest bezużyteczny

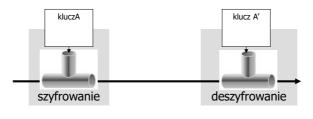

Szyfrowanie symetryczne

- Data Encryption Standard (DES)
 - wynaleziony w latach 70-tych ubiegłego stulecia
 - oparty na tablicach permutacji, które służą do minimalizacji ilości przenoszonych informacji statystycznych
 - długość klucza: 56 bitów
 - nie jest już tak trudny do złamania, jak kiedyś, ale nadal dość często używany
 - ten sam algorytm służy do szyfrowania i deszyfrowania informacji
- wariant 3DES potrójny DES
 - ten sam algorytm jest stosowany trzykrotnie z tym samym bądź różnymi kluczami

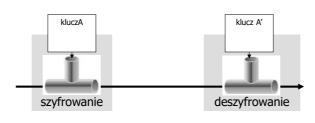
Szyfrowanie asymetryczne

- zwane jest także szyfrowaniem z kluczem publicznym
 - jeden klucz (prywatny) zazwyczaj służy do szyfrowania, a drugi (publiczny) do deszyfrowania
 - dla danego klucza prywatnego istnieje tylko jeden odpowiadający mu klucz publiczny (i odwrotnie)
- procedury szyfrowania i deszyfrowania są znacznie bardziej złożone obliczeniowo (nawet o kilka rzędów wielkości)
 - są to algorytmy o złożoności wielomianowej, problem tkwi jednak w stopniu wielomianu

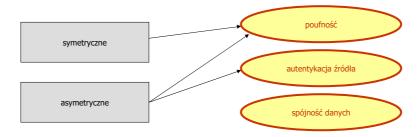

Szyfrowanie asymetryczne

- często bazuje na bardzo dużych liczbach pierwszych (lub przynajmniej względnie pierwszych)
 - szyfry mają przez to mniej możliwych kluczy → klucz musi być dłuższy
 - operacje na bardzo dużych liczbach zajmują stosunkowo dużo czasu
- stosowane jest do przesyłania małych ilości danych (np. podpisy elektroniczne lub klucze szyfrowania symetrycznego)
- przykładem często stosowanego szyfru asymetrycznego jest RSA (Ron Rivest, Adi Shamir, Leonard Adleman)

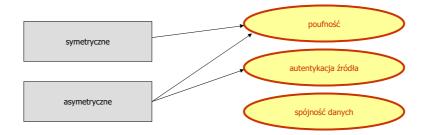

Co nam daje szyfrowanie...

- poufność: należy dobrać szyfr na tyle mocny, aby nakłady poniesione na jego złamanie były większe, niż wartość przesyłanych informacji (szyfr jest obliczeniowo (względnie) bezpieczny)
- autentykacja: jeśli możemy odczytać dane za pomocą czyjegoś klucza publicznego i mamy pewność, że istnieje tylko jeden klucz prywatny odpowiadający danemu kluczowi publicznemu, to wiemy, kto nadał dane

Co nam daje szyfrowanie...

- **spójność danych**: do sprawdzania, czy dane nie zostały zmodyfikowane stosuje się ... sumy kontrolne
 - przykłady algorytmów obliczających tzw. bezpieczne sumy kontrolne: MD5, SHA
- **UWAGA**! Algorytmy szyfrowania są zazwyczaj publicznie znane, nieznane są natomiast ich parametry, czyli **klucze**.

Bezpieczne sumy kontrolne

 MD5, SHA-1 – funkcje jednokierunkowe obliczające sumy kontrolne o stałej długości na podstawie porcji danych o zmiennej długości oraz (tajnego) klucza

- 1. ponowne obliczenie sumy kontrolnej
- sprawdzenie zgodności z przesłaną wartością

Długość kluczy i danych wyjściowych: MD5: 128 bitów, SHA-1: 160 bitów klucz: alamakota

Ile czasu zajmie złamanie?

Rozmiar klucza	<u>Ilość kluczy</u>	1 klucz/us	1 mln kluczy/us	
32 bity	2 ³² = 4,3*10 ⁹	2 ³¹ us =35,8 min	2,15 us	
56 bitów (DES)	2 ⁵⁶ = 7,2*10 ¹⁶	1142 lata	10,01 godz.	
128 bitów	2 ¹²⁸ = 3,4*10 ³⁸	5,4*10 ²⁴ lat	5,4*10 ¹⁸ lat	
26 znaków (permutacja)	26!= 4,03*10 ²⁶	6,4*10 ¹² lat	6,4*10 ⁶ lat	

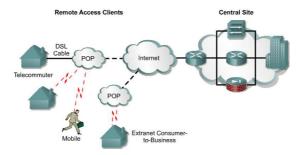
Wnioski:

- włamywacz stosujący wyłącznie metodę "brute-force" nie jest w stanie wyżyć ze swojego fachu,
- atak siłowy jest skuteczny niezmiernie rzadko,
- kryptoanalityk musi znaleźć elementy, które przetrwały proces kodowania

Z powrotem do VPN

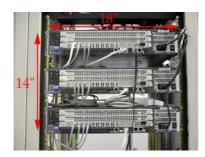
- Wirtualne sieci prywatne konstruowane są pomiędzy:
 - urządzeniami sieciowymi należącymi do danego przedsiębiorstwa,
 - stacjami roboczymi użytkowników zdalnych (np. klientów)
 a punktami dostępowymi sieci przedsiębiorstwa (połączenia B2B,B2C)
- Tworzenie wirtualnej sieci prywatnej może być zainicjowane przez:
 - klienta: użytkownik zdalny używa odpowiedniego oprogramowania aby dostać się za pomocą sieci publicznej do sieci przedsiębiorstwa,
 - serwer dostępowy: ruch generowany przez użytkownika pracującego w oddziale firmy jest szyfrowany przy wychodzeniu do sieci publicznej bez udziału samego użytkownika
- Za chwilę będzie jaśniej... 🙂

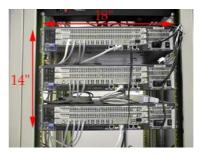
VPN inicjowany przez klienta

- Dwa pojęcia:
 - intranet:
 - zabezpieczona sieć łącząca oddziały danego przedsiębiorstwa
 - extranet: zabezpieczona sieć łącząca dane przedsiębiorstwo z partnerami
- Technicznie, obydwa typy sieci realizowane są podobnie.

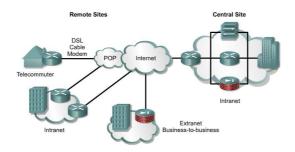
VPN inicjowany przez klienta

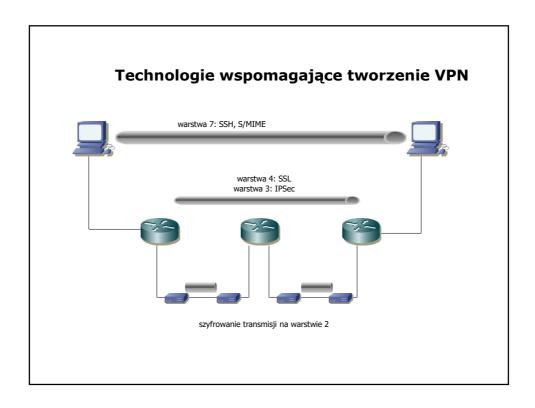

- Dawniej zdalny dostęp do firmy oparty był na posiadaniu odpowiedniej liczby łączy telefonicznych. Użytkownik "wdzwaniał się" do sieci firmy.
- Zastosowanie VPN pozwala na tańsze rozwiązanie użytkownik "wdzwania się" do swojego ISP – dalej transmisja (szyfrowana) przechodzi zabezpieczonym tunelem.

VPN inicjowany przez serwer dostępowy

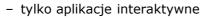
- Dawniej połączenie dwóch (lub więcej) oddziałów firmy wymagało posiadania łącza dzierżawionego albo przynajmniej kanału Frame Relay lub ATM. Połączenie z siecią publiczną realizowane było za pomocą osobnej infrastruktury.
- Zastosowanie VPN pozwala na wykorzystanie jednego łącza zarówno w charakterze "wyjścia na świat", jak i końca tunelu.

- Secure/Multipurpose Internet Mail Extensions (S/MIME) jest standardem IETF dla aplikacji VPN
- w zastosowaniach szerokiej skali stosowanie VPN na lub nad warstwą aplikacji jest kłopotliwe, gdyż każda nowa aplikacja wykorzystywana w ramach intra- lub extranetu musi być dostosowana do istniejących mechanizmów
 - a co dopiero, gdy nadejdzie czas wymiany mechanizmów...

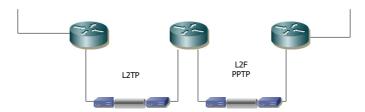

- Secure Sockets Layer jest ustandaryzowaną technologią pozwalającą na zapewnienie poufności i integralności danych oraz autentykację źródła dla aplikacji opartych na protokole TCP
 - technologia ta jest często używana w nowoczesnych rozwiązaniach e-commerce
 - ma jednak swoje wady:
 - ograniczona elastyczność,
 - niezbyt łatwe wdrażanie,
 - duży, ale ograniczony zakres stosowania (tylko TCP),
 - szyfrowanie programowe obciąża CPU końcówki.

Technologie wspomagające tworzenie VPN

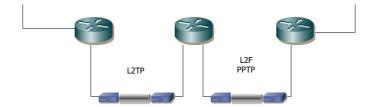

- IPSec (RFC 2401) jest zestawem mechanizmów tworzących połączenie punkt-punkt z wykorzystaniem (bezpołączeniowego) protokołu IP
 - zapewnia poufność i sprawdzanie integralności danych oraz autentykację źródła
 - wykorzystuje tzw. Internet Key Exchange (IKE) do negocjacji algorytmów kryptograficznych oraz ich parametrów (kluczy)
- GRE (Generic Routing Encapsulation, RFC 1701, 2784) pozwala na przenoszenie wielu protokołów, tworzy tunele (połączenia punkt-punkt), ale nie zapewnia mechanizmów szyfrowania

- L2TP (Layer 2 Tunnelling Protocol) jest wykorzystywany do tworzenia "wdzwanianych" wieloprotokołowych wirtualnych sieci prywatnych (VPDN)
 - powstał w roku 1999 jako unifikacja L2F (Cisco) oraz PPTP (Microsoft)
 - **uwaga**... nie definiuje mechanizmów szyfrowania (!)
 - w celu zapewnienia wymaganych właściwości sieci musi być stosowany wraz z innymi technologiami

Technologie wspomagające tworzenie VPN

- wieloprotokołowość na czym to polega?
 - 1. przychodzi pakiet do routera ...
 - 2. ... zostaje opakowany w pakiet IP adresowany do drugiego końca ...
 - 3. \dots router na drugim końcu tunelu odpakowuje powłoczkę \dots
 - 4. ... i pakiet sam wędruje dalej
- nigdzie nie jest powiedziane, że musi to być pakiet IP!
 - w szczególności może to być nawet ramka np. Frame Relay

- szyfrowanie na warstwie 2:
 - istnieją techniki szyfrowania na warstwie 2, ale ich użyteczność jest kontrowersyjna – nawet adresy IP są szyfrowane (!), co spowalnia routing
 - nie ma szans, aby skonstruować w ten sposób tunel wykorzystujący publiczną sieć WAN

Technologie wspomagające tworzenie VPN

szyfrowanie transmisji na warstwie 2

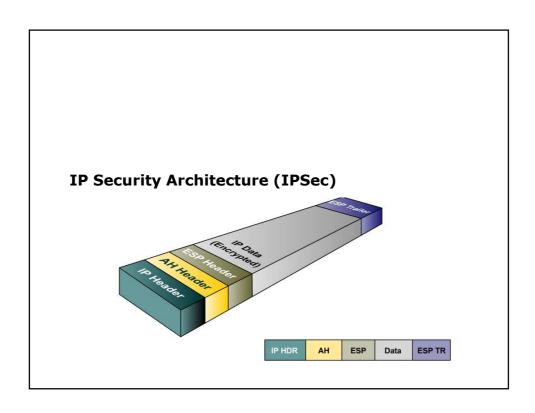
- technologie warstwy 2 były dość często stosowane do zabezpieczania pojedynczych połączeń, ale:
 - ciężko (drogo) stosować je na większą skalę,
 - są wrażliwe na ataki typu "man-in-the-middle", bo każde urządzenie warstwy 3 kończy tunel realizowany przy ich wykorzystaniu
 - np. ISP może podsłuchiwać nasz ruch...

Jak wybrać technologię realizacji VPN

- technologie warstw wyższych niż 3 mają dość dobrze zdefiniowany zakres zastosowań
- wybór technologii warstw 3 i 2 może przebegać według następującego (bardzo prostego) algorytmu:

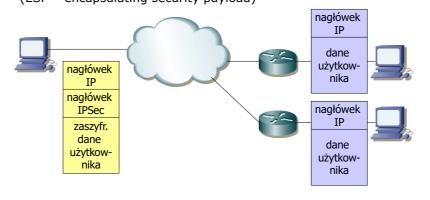

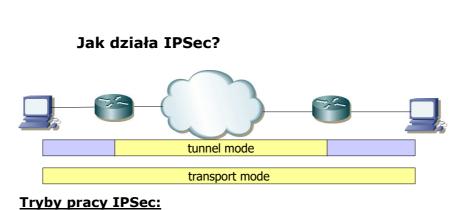
- unicastowe pakiety IP wystarczy opakować w nagłówek IPSec,
- multicast IP lub inne protokoły np. przed przesłaniem przez sieć IP (w postaci jawnej bądź szyfrowanej) muszą być opakowane np. przez L2TP lub GRE

Jak działa IPSec?

- IPSec w zależności od trybu pracy może zachowywać oryginalny nagłówek IP lub też dodawać nowy,
- może również zapewniać autentykację (AH authentication header) oraz szyfrowanie przenoszonych danych (ESP - encapsulating security payload)

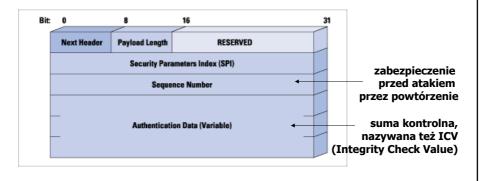
- tunnel mode: urządzenie końcowe tunelu dodaje nowy nagłówek IP (cały źródłowy pakiet IP zostaje umieszczony w polu danych) → stosowany przez routery lub podobne urządzenia
- transport mode: urządzenie końcowe dokonuje modyfikacji źródłowego pakietu IP, ale zachowuje nagłówek

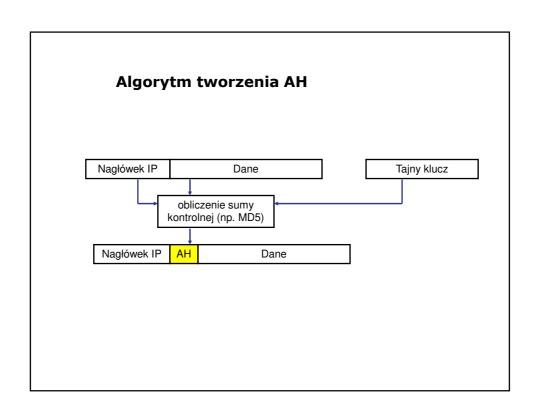
 → stosowany przez hosty – routery nie muszą obsługiwać IPSec

 → mniejszy narzut związany z przetwarzaniem pakietów

Authentication Header

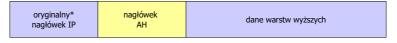
 Authentication Header (AH) jest protokołem wchodzącym w skład IPSec, który pozwala na autentykację źródła danych, sprawdzenie integralności danych oraz (opcjonalnie) zabezpiecza przed atakami przez powtórzenie

Gdzie umieszczany jest AH?

- W trybie transport jest dodawany tuż za nagłówkiem IP
 - w polu "protokół" nagłówka IP umieszczana jest zarezerwowana dla AH liczba 51, zaś oryginalna wartość tego pola przenoszona jest do pola "next header" AH
 - nie wszystkie pola nagłówka brane są pod uwagę przy obliczaniu sumy kontrolnej (np. TTL zmniejsza się na każdym routerze)

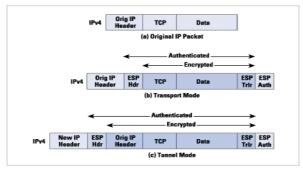

W trybie tunnel jest dodawany tuż za nowym nagłówkiem IP

Encapsulating Security Payload

 Encapsulating Security Payload (ESP) jest protokołem wchodzącym w skład IPSec zapewniającym poufność oraz integralność danych; opcjonalnie także autentykację źródła oraz zabezpieczenie przed atakami przez powtórzenie

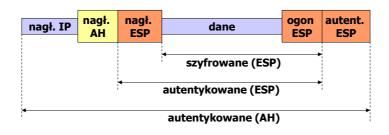
- ESP enkapsuluje zabezpieczane dane
- często stosuje się wyłącznie ESP (bez AH)

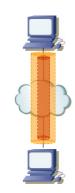
Warianty stosowania AH i ESP AH i ESP mogą być stosowane niezależnie mogą nawet być stosowane jednocześnie a mimo to mieć

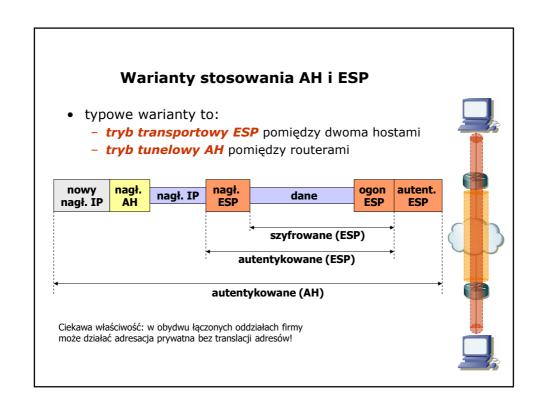
- mogą być (i czasami są) wykorzystywane kaskadowo...
- typowe warianty to:

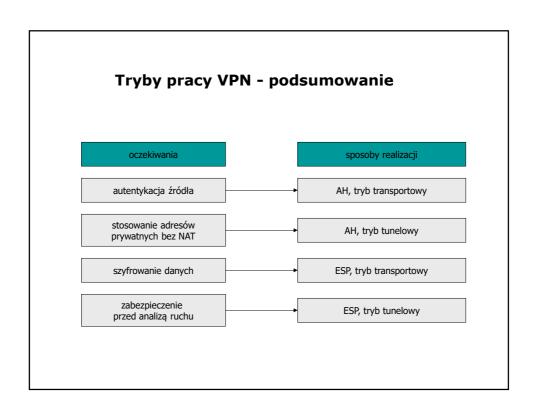
różne "końce działania"

- tryb transportowy pomiędzy dwoma hostami
 - zarówno AH, jak i ESP pracują w tym trybie

Literatura:

- http://www.cisco.com
- http://cisco.netacad.net
- http://www.redbooks.ibm.com
- http://www.microsoft.com
- http://computer.howstuffworks.com
- http://www.watchguard.com
- D. Elizabeth, R. Denning, Kryptografia i ochrona danych
- M. Murhammer i in., A Comprehensive Guide to Virtual Private Networks, vol. I-III, <u>www.redbooks.ibm.com</u>

KONIEC		